

doživljajnu raznolikost i stilsku čistoću. Sve u svemu – koncerti za pamćenje!

Treba posebice istaći brojnost sudjelovanja varaždinskih ansambala na VBV što predstavlja solidan temelj za cjelokupni razvitak glazbenoga života u Varaždinu i Županiji. Treba istaći Komorni orkestar "Mundus Garestiensis" sa dirigentom S. Magdićem i sjajnom solisticom Višnjom Mažuran. Taj orkestar, sastavljen od sadašnjih i bivših učenika *Glazbene škole* u Varaždinu čini izvrsno profesionalno tijelo koje je posebno briljiralo u inspiriranoj izvedbi 3. *Brandenburškog koncerta* J.S. Bacha. Zatim je tu kvartet "Garestin" čiju okosnicu kvalitete čine flautist Stjepan Levanić i violoncelist Darij Milković, pa zbor *Obrtničkog glazbenog društva* (dirigent Zvonimit Aračić) koji je svojim nastupom u operi H. Purcella *Didona i Eneja* potvrdio svoje velike mogućnosti, suvereno se noseći sa vrlo delikatnim zbarskim slogom H. Purcella. Zbor i orkestar glazbene škole iz Varaždina pod vodstvom dirigenta Vladimira Ščedrova potvrdio je dobar temelj glazbene izobrazbe mladeži varaždinskog kraja. Prisutnost hrvatske glazbene baštine na VBV čini konstantu od prvih VBV do danas. Uz 8 simfonija L. Sorkočevića bio je to prvi dio klavirskog koncerta J. *Muraia*.

Izvedbe djela T. Restia i L. Ebenera potvrđuju već poznatu činjenicu da hrvatska glazba onoga vremena slijedi u korak sve glazbene tijekove u Europi. Izvedba tih djela bila je brižljivo pripremljena i doživljajno izvedena. Na završnom misnom slavlju koje je predvodio i nadahnuto propovijedao o baroku msgr. dr. Đuro Kokša, izvedena je *Missa Croatica* o. F. Pintarića. Izveli su je gosti iz Koprivnice – *Mješoviti zbor "Podravka"* sa dirigenticom Marijom Jurašin i orguljašicom Natalijom Imbrišak. Zbor se pokazao sa sočnim i lijepim tonom, fleksibilan u svim dinamikama i stilski uredan. Još je jedan hrvatski ansambl oduševio – komorni orkestar HNK iz Splita, koji umjetnički vodi Josip Škunca. Rafinirani program nadopunili su izvrsni solisti, posebno Nelli Manuilenko, altistica koja se suvereno nosila sa kontraaltovskom dionicom *Salve Regina* A. Vivaldia. Orkestar je tehnički izrađen, ujednačen, stilski čist i fleksibilan.

Ovogodišnje VBV ugostile su i dva vrhunska inozemna ansambla: austrijski *Concilium musicum* – predvođen poznatim dirigentom Paulom Angererom i francuski *Il seminario musicale* koji umjetnički vodi Gerard Lesne. Oba ta ansambla pokazala su vrhunski pristup baroknoj glazbi vješto koristeći autentične instrumente, sjajno poznavajući sve detalje o izvođenju baroknoga notnog teksta, pa su oba ta koncerta sa sjajnim francuskim kontratenorima bila muzički nezaboravni doživljaji.

Veličanstvena proslava 80. obljetnice života glazbenih pedagoga prof. Ankice *Opolski* i prof. Marijana *Zubera*, te 70. obljetnica primadone Nade *Puttar-Gold* bila je vrhunac festivalskog slavlja. Jubilej A. *Opolski* i M. *Zubera* bila je festivalska izvedba opere *Didona i Eneja* H. Purcella. Naslovnu ulogu tumačila je svojim orguljskim glasom Ruža *Pospiš-Baldani*, Eneja – majstorski oblikovan lik Giorgia *Surjana*, te sjajna Vlatka *Oršanić*, Nevenka *Petković*, Đurđa *Martinjak*, Aida *Vidović* i Dražen *Error*. Na toj predstavi, uz nazočnost Predsjednika Republike, prvoga prisutnog poglavara hrvatske države na našem festivalu, uručena su najviša državna odličja za područje kulture *Zvijezda Danica* glazbenim pedagogima A. *Opolski* i M. *Zuberu*. Primadona Nada *Puttar-Gold* je svoj jubilej proslavila magistralnim izvedbama četiriju arija, koje je izvela fascinantnim glasom i umjetničkim potencijalom.

Nagrade *Ivan Lukačić* koje je ove godine dala *Varaždinska banka*, generalni sponzor VBV, dobili su A. *Opolski*, M. *Zuber* i N. *Puttar-Gold* za svoj cjelokupan doprinos VBV i glazbenom životu Hrvatske.

Priredbe su se održavale u koncertnoj dvorani, gledalištu HNK, a najčešće u Zbornoj crkvi Čazmansko-varaždinskoga Kaptola. Predivna novo uređena crkva Uznesenja Marijina te susretljivost i pomoć lektora Kaptola kanonika A. *Domislovića*, omogućili su da je festival što smo ga stvarali u mukama postao dio europske kulture.

Vladimir KRANJČEVIĆ

KONCERT ZADARSKOG ZBORA U IVANCU

IVANEC – Dan poslije Spasova, u petak 21. svibnja, na večernjoj misi u župnoj crkvi sv. Marije Magdalene u Ivancu nastupio je Djevojački zbor Glazbene škole "Blagoje Bersa" iz Zadra.

Zbor je sa svojim dirigentom prof. Antunom Doličkim, koji ga je prije 20 godina i osnovao, tih dana bio gost Dječjeg pjevačkog zbora ivanečke Osnovne škole "Ivana Kukuljevića Sakcinskog". U Hrvatskom Zagorju boravio je radi sudjelovanja na 36. svečanostima mladeži Republike Hrvatske, koje su održane u Varaždinu od 21. do 23. svibnja.

Za vrijeme euharistijskog slavlja zbor je pjevao *Staroslavensku misu* A. Vidakovića, *Veni Domine, Beati omnes i Laudate pueri* F. Mendelssohna te *Ex ore infantium* I. Lukačića. Kao dodatak poslije mise Ivančani su čuli i *Zbor Hrvatica* V. Lisinskog i *Blagoslovi Bože Zadar* I. Kuljerića na tekst nepoznatog autora iz 1416. godine. Na elektronskim orguljama pjevanje je pratila prof. Zorica Bruketa.

Dijelovi tog programa izvedeni su i sutradan na zbarskim svečanostima te u nedjelju na misi u crkvi Čazmanskoga kaptola u Varaždinu.

Za nastupe u Hrvatskom Zagorju zbor se pripremao u nemogućim, ratnim zadarskim prilikama, čak i u vrijeme dugotrajnih uzbuna.

Franjo HRG

GLASOVIRSKI RECITAL EVE KIRCHMAYER

Zaklada Kardinal Alojzije Stepinac za obnovu ratom razrušenih hrvatskih svetinja organizirala je 25. studenoga 1993. u Muzeju MIMARA glasovirski recital mlade umjetnice Eve Kirchmayer iz Zagreba (sada na studiju glasovira u Njemačkoj). Na programu su bila djela: *Rondo u a-molu*, K.V;511 W.A. Mozarta, *Sonata op. 2 br. 2 u A-duru* L. van Beethovena, *Drei Phantasiestücke*, op. 111 R. Schumanna, *Suite op. 14* B. Bartoka, i *Sonata br. 21 u A-duru*, D. 59 F. Schuberta. Umjesto plaćenih ulaznica posjetitelji su darovali u korist *Zaklade Kardinal Alojzije Stepinac*. Time je i Eva Kirchmayer dala svoj udio za popravak ratom razrušenih hrvatskih svetinja.

K.

VIJESTI IZ INOZEMSTVA

PETNAESTA OBLJETNICA IZBORA ZA PAPU IVANA PAVLA II.

Za 15. obljetnicu izbora za papu Ivana Pavla II. održan je u dvorani za primanje u Vatikanu svečani koncert s praiizvedbom *Benedictus* Krzystofa Pendereckog i ponovnom izvedbom *Mise u C-duru* L. van Beethovena i Brucknerov *Te Deum*. Izvoditelji su bili Simfonijski orkestar i kor Srednjenjemačkog radija, Sona Ghazarian, James Wagner i Boris Carmeli. Koncertom je ravnao Daniel Nazareth.

K.

SEMINAR ZA ORGULJE KOD STUDIJA AUGSBURG

Seminar za orgulje 94/I. *Antonio de Cabazón* – od 15. do 17. travnja 1994. u Deubachu kod Augsburga.

Seminar za orgulje 94/II. *Jahann Pachelbell* – od 2. do 4. studenoga 1994. na Arp-Schnidger orguljama crkve sv. Ludgerusa u Nordenu u Istočnoj Friškoj (Norden in Ostfriesland).

Obavijesti se mogu dobiti na: Studio XVII Augsburg, Deubach, Am Mühlanger 16, D-86459 Gesserthausen Tel. (082-38) 33 68. Fax (082-38) 56 72

K.

OBAVIJEST SURADNICIMA

Molimo suradnike da svoje rukopise za broj
1. 1994. pošalju najkasnije do
10. veljače 1994.

PRIKAZI

PRIREĐENO JE ZA TISAK
(I TRAŽI IZDAVAČA/IZDAVAČE)
ČETVRTO IZDANJE CITHARAE OCTOCHORDAE
Izak Špralja – Lovro Županović

Glazbeni zbornik iz XVIII. stoljeća s latinskim nazivom CITHARA OCTOCHORDA pripada onim, nažalost, nerijetkim dobrima hrvatskog naroda koja kao neosporni dobitak iz

njegova kulturnoga naslijeđa u njemu, međutim, još uvijek traju više legendom nego rezultatima sustavnih i ozbiljnih znanstvenih proučavanja.

Iako se zbog toga ideja o priređivanju suvremenoga, a po redu četvrtoga, izdanja spomenutoga zbornika nametala već duže vrijeme, do početka njezina ostvarivanja dolazi tek u drugoj polovici 1975. godine. Tada je, naime, na poticaj L. Županovića formirana skupina glazbenikâ, većinom profesorâ na *Institutu za crkvenu glazbu* (danas s imenom "Albe Vidakovića") pri Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Skupina je u sastavu Vl. Fajdetić, A. Klobučar, M. Leščan, A. Milanović, I. Špralja, Đ. Tomašić i L. Županović te M. Gavazzi i A. Šojat entuzijastički i u organizaciji Instituta započela raditi na ostvarenju zamišljenoga pothvata. Djelo je trebalo biti složeno u dva sveska: I. faksimil pretiska trećeg izdanja CO, II. komentari, napjevi, studije te ostali znanstveni aparat. Pošlo se od trećega izdanja CO zbog njegova tiskanja u tadašnjem Zagrebu, što je svakako predstavljalo onodobni veliki nakladnički pothvat, a za prilike u kojima je spomenuta skupina počela raditi sa skromnim brojem prikladne inozemne literature. Posao je bio završen već sredinom sljedeće (1976.) godine.

Zato je Olga Šojat – objavljujući u drugoj knjizi hrvatskih kajkavskih pisaca XVII. stoljeća, tiskanoj u ediciji *Pet stoljeća hrvatske književnosti* (Zagreb, 1977.) mogla s pravom u završnim recima (uvodnog teksta za 8. izbor) napisati ovo:

"[...] Zbog toga treba pozdraviti nastojanje današnjih naših znanstvenih radnika koji pokreću novo, četvrto izdanje toga zbornika. Kad taj novi prinos hrvatskoj književnosti i muzici bude objavljen, *Cithara* će biti dostupna i 'običnim' čitaocima, a u znatnoj će mjeri biti olakšano i proučavanje dosad neriješenih problema koje ona pruža. Možda će se uporedno s time i kajkavskim rukopisnim pjesmaricama tada posvetiti veća pažnja." (Nav. dj., 404-405)

Suprotno očekivanju, ali u skladu s ondašnjim našim prilikama, spomenuti reči nisu pobudili pozornost ni odgovarajućih svjetovnih ni duhovnih čimbenika. Obavljeni posao je zbog toga "zaleđen" za bolja vremena, a u međuvremenu su pomrli neki od autora komentara (Fajdetić, Leščan, Milanović). Ali se došlo i do vrijednih dotad nedostupnih primjeraka stručne literature.

Nova hrvatska zbiljnost (nakon 1990.) označila je mogućnost "odleđivanja" ostvarenog projekta i Ministarstvo znanosti RH prihvatilo ga je u nizu iznimnih i značajnih djela za hrvatsku glazbenu kulturu.

"Odleđenoj" građi moralo se, međutim, prići zbog smrti spomenutih članova skupine i drugih razloga gotovo ispočetka. Taj posao obavili su Izak Špralja i L. Županović. Uzimajući u obzir iskustva priređivača upravo objavljenog *Pavlinkog zbornika* (K. Kos, A. Šojata i Vl. Zagorca), oni su doradili sve komentare u svjetlu novih, znanstveno utemeljenih muzikoloških spoznaja te proširili krug znanstvenika, pisaca studijâ, Sad su u prilici predati rezultate svoga rada našoj (a i inozemnoj) javnosti, dakako: kad (i ako) se nađu nakladnici.

Nisu riješene sve nejasnoće oko CO koje su im namrla prethodna izdanja, oni predaju ovo izdanje CITHARAE OCTOCHORDAE sa željom da što prije postane poticajno za nova i svrsishodnija znanstvena proučavanja i doreknuća dilemâ koje u ovom trenutku nije bilo moguće riješiti.